

РЕШЕНИЕ

№ 278

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9894** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. С. А., със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] подблоково пространство, чрез адв. В. К., срещу Решение № 20159330 от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 12-ти състав, постановено по нахд № 670/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 4086900/23.10.2020 г. издаден от СДВР, с който на касатора като законен представител на [фирма] е наложено административно наказание на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и придопуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се съображения за необоснованост на мотивите на съда, че преди 08.12.2020 г. на мястото не е имало пътен знак и са действали правилата за ограничение на скоростта в населено място. Сочи също така, че съдът се е произнесъл при непълнота на доказателствения материал, тъй като по протежението на Околовръстния път (до кръстовището с [улица]) ограничението е от 80 км/ч. Поддържа се неяснота относно доказателствата, твърденията и/или служебно

известни на съда факти, е установено, че на посоченото място към 23.10.2020 г. в процесния пътен участък не е имал действие поставен пътен знак В-26 с ограничение от 80 км/ч. Претендира се касационната инстанция да отмени обжалваното решение и да постанови такова, с което да отмени електронния фиш, евентуално да върне делото за ново разглеждане. Иска се присъждане на разноски.

Излага допълнителни съображения в писмена молба от 17.12.2021г.

Ответникът по касация СДВР оспорва жалбата в писмен отговор от 16.09.2021 г.и писмени бележки от 10.12.2021 г. Възражава срещу размера на претендирания адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, Х.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че лек автомобил марка „Д.“, модел „Д.“ с ДК [рег.номер на МПС] , е собственост на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с управител И. А., ЕГН [ЕГН]. Срещу последната бил издаден Електронен фиш серия К № 4086900/23.10.2020 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 23.10.2020 г. в 12:12 часа в [населено място], по бул."Околовръстен път“ № 13, с посока на движение от бул. "България" към бул."Братя Б.", лекия автомобил марка „Д.“, модел „Д.“, с ДК [рег.номер на МПС] е бил засечен да се движи със скорост от 83 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 км/ч в населено място.

Скоростта на лекия автомобил марка „Д.“, модел „Д.“ с ДК [рег.номер на МПС] била измерена с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 560.

Въз основа на видеоматериала СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4086900, с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на И. С. А. била наложена глоба в размер на 400 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че процесният електронен фиш е издаден при формално спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл.189, ал.4 реквизити.

Посочил е, че от представените от СО писмени доказателства, посоченият пътен знак за ограничение на скоростта от 80 км/ч е поставен и е започнал да действа на 08.12.2020 г., като преди тази дата са действали общите правила на ЗДвП, от което следва, че към 23.10.2020 г., ограничението е било до 50 км/ч. На следващо място съдът е счел, че правилно и съобразно разпоредбата на чл.188, ал.2 от ЗДвП е определен субектът на административнонаказателна отговорност, а именно: законния представител на ЮЛ-собственик, а наказанието е наложено съобразно разпоредбите на чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 12-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 560, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Неоснователно е възражението на касаторката, че средството не е било в срока на техническа валидност, тъй като съгласно Протокол №4-38-19 от 30.10.2019 г. на ГДНП процесната видеосистема № TFR1-M 560 е преминала последваща проверка за техническата годност с извод за съответствие с одобрения тип и срок на валидност до 30.10.2020 г.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Посоченото в ЕФ място на установяване на нарушението в [населено място], [улица] безпротиворечиво е отбелязано в документите, съставени съгласно Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата – протокол рег. № 4332р-51105/23.10.2020 г. и ежедневна форма за отчет на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] от 23.10.2020 г., за периода от 09:00 часа до 17:00 часа. От тях се установява, че АТСС № TFR1-M 560, монтирано на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] на 23.10.2020 г. е било позиционирано в [населено място], [улица], за периода от 11:45 часа до 14:00 часа, за който период със системата са установени 106 броя нарушения, за които са съставени клипове от №14677 до № 14782. Процесният клип е с № 14701, в 12:12:31 часа, измерена скорост от 86 км/ч (при 3 км/ч толеранс), с отбелязани точни координати на

местонарушението, вкл. карта на разположение на МПС (на гърба на снимковия материал). Марката и регистрационният номер на автомобила ясно личат на снимките, при липса на други МПС около него.

При тези данни по делото правилно районният съд е приел, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 23.10.2020 г. в 12:12 ч. в [населено място], при ограничение на скоростта на движение до 50 км/ч, валидно за населено място, моторно превозно средство - лек автомобил марка "Д. Д.", с рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. С. А., законен представител на [фирма] се е движело със скорост 83 км/ч.

Неоснователно касаторката претендира, че по делото липсва яснота относно начина на ограничение на скоростта в посочения пътен участък – с пътен знак В26 или с общото ограничение по чл.21, ал.1 ЗДвП от 50 км/ч за населено място. Обосновано в тази връзка решаващият съд се е доверил на писмо рег. № СОА21-ДИ11-7784 от 01.04.2021 г. на Столична община – Дирекция „Управление и анализ на трафика“, според което преди реализиране на нов проект за организация на движението в посочения участък на 08.12.2020 г., максимално разрешената скорост е била 50 км/ч съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП. С документа на Столична община се потвърждава посоченото в доказателствата от административнонаказателната преписка (протокол рег. № 4332р-51105/23.10.2020 г. и ежедневна форма за отчет на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] от 23.10.2020 г.) ограничение на скоростта от 50 км/ч. Предоставената от Столична община информация, вкл. че не е налице промяна в посочената организация на движението по „Околовръстен път“ в посочения участък към 23.10.2020 г., е достатъчно ясна и категорична, че не предполага ново изискване на данни от Столична община, нито връщане на делото на друг състав на СРС за събиране на такава информация.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. се наказва с глоба в размер на 400 лв. Следователно, деянието на касатора правилно е квалифицирано като нарушение по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и законосъобразно му е наложено предвиденото в същата норма административно наказание - глоба в размер на 400 лв.

Неоснователно касаторът твърди, че възприетата фактическа обстановка и изложените мотиви за неоснователност на твърденията за незаконосъобразност на ЕФ са в противоречие със събрания доказателствен материал, както и със задължителната практика на съда за тълкуването и прилагането на закона.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., поискани в писмения отговор на касационната жалба от 16.09.2021г.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20159330 от 19.07.2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по нахд № 670 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА И. С. А., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] подблоково пространство, чрез адв. В. К., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН сторените разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.